

[Glistrup]

morgener har måttet fjerne de samme mennesker, skal man ikke affinde sig med, at de bare kan møde op igen den næste dag og den næste dag igen og den næste uge og den næste uge igen. Man må sikre sig, at det ikke kan ske.

Hvis vi tager HT-konflikten, der jo bare er ét eksempel blandt snese af eksempler, er det altså et spørgsmål om den væsentlige samfundsinteresse, der er i, at et 6-cifret antal mennesker eller i hvert fald et 5-cifret kan komme på arbejde til tiden, kan passe deres gøremål, at de ikke skal have ødelagt deres døgnets rytme. Og det kan kun ske på én eneste måde, nemlig ved, at man, så længe konflikten varer, frihedsberøver de pågældende, så de ikke kan komme ud og lave deres gentagne forbrydelser mod den store almenhed, som der her er tale om.

Derfor er det ganske klart, at når man ser, hvad der er problemet, må man også meget let kunne finde midlet imod det. Det er, at de bølleballedemagere, der her er tale om, simpelt hen bliver sat i spjældet, så længe der er risiko for, at der kan foregå en sådan blokade.

Så kan man diskutere, om man lovteknik skal placere denne internering af de pågældende i en særregel i justitsministerens retsplejlovs varetægtsfængslingskapitel eller man lovteknik kan gøre det i arbejdsmarkedslovgivningen eller i en indenrigsministeriel lovgivning, eller hvad man skal gøre.

Det, der bare må være det centrale, er, at før de lune sommermorgener og sommeraftener indtræder, som jo erfaringsmæssigt virker særlig tiltrækkende på dem, der laver disse aktioner, har vi her i dette Folketing fået gennemført en sikkerhed for, at man får sat de pågældende under frihedsberøvelse.

Selvfølgelig er det da ubehageligt for sådan nogle mennesker at blive frihedsberøvet, men når de morgen efter morgen udsætter sig for at blive fjernet af politiet, er de jo uægtelig behørigt advaret om, at det er noget, de må holde op med, at samfundet ikke vil affinde sig med et sådant griseri i forhold til så væsentlige samfundsinteresser, som står på spil, bare fordi de pågældende, hvad enten de er voldsmænd eller bare vil have sjov i gaden – det er de to muligheder, der er for disse blokadevagter – kører løs i den samme skure.

Vi må foretage en interesseafvejning efter 1990'ernes forhold og lovgive hurtigt og beslutsomt overensstemmende med denne holdning.

Det er den eneste medicin til at helbrede den grasserende sygdom, og selv om det ikke er en medicin, som man brugte for 100 år siden, må man altså bare, når der kommer nye sygdomme til landet, ordinere ny medicin.

Nu har samfundet og dets borgere været til grin længe nok i disse 17 år og fået alle disse gener. Nu må retshåndhævelsen sejre. Derfor skal jeg på forespørgernes vegne tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen inden en måned at fremsætte lovforslag, så deltagere i fysiske blokader kan underkastes varetægtsfængsling.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 30).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandling.

Hans Jørgen Jensen (S):

Hr. Glistrup har jo spurgt arbejdsministeren, hvad regeringen vil gøre for at fjerne det, hr. Glistrup kalder for blokadeterroren.

Af hr. Glistrups indlæg har jeg forstået, at det, han ønsker at vide, er, hvad regeringen vil gøre for at forhindre, at der anvendes fysiske blokader af arbejdspladser som led i arbejdskampe.

Jeg mener, at før det spørgsmål eventuelt kan besvares, må man tage stilling til et andet, nemlig om der er behov for, at regeringen foretager noget for at forhindre, at der anvendes fysiske blokader af arbejdspladser som led i arbejdskampe.

I Socialdemokratiet har vi den opfattelse, at der ikke er grund til dette fra regeringens side. Når vi ikke mener, at der er behov herfor, er det ikke et udtryk for, at Socialdemokratiet støtter eller på nogen måde accepterer anvendelse af fysiske blokader som kampmiddel i arbejdskampe.

Den 15. oktober 1975 besvarede daværende statsminister Anker Jørgensen i Folketingets spørgetid et spørgsmål fra den nuværende statsminister, hr. Poul Schlüter. Jeg tillader mig at citere fra Folketingstidende 1975-76, sp. 310, hvor hr. Anker Jørgensen sagde: